

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher**

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

**Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board**

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

**Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board**

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

**Editör
Editor**

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

**Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager**

Ersin Damar

**Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”**

Yönetim Yeri

Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 Faks/Fax: 0312 419 41 11

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde temsilcimiz yoktur. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2019

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

**JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC)
EDITORIAL PRINCIPLES**

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Doç. Dr. İbrahim Şahbaz

Anayasa Hükümleri Çerçevesinde Ceza Davalarında
Vicdani Kanaat Ve Temyiz İncelemesi

*Personal Conviction And Appellate Review In Criminal
Cases Within Frame Of Constitutional Provisions.....* 15-72

Doç. Dr. Ertuğrul Yuvalı Av. Burhan Mert Özarabacı

İkale Akdinin İşe İade Davalarına Etkisi

*Effect Of The Mutual Rescission Of Contract Replacement
Lawsuits.....* 73-122

Dr. Mustafa Atalan

Yarı Başkanlık Hükûmet Sistemi Örneği Olarak; Fransa

As A Semi-Presidential System Example, France..... 123-180

Dr. Ahmet Kılınç

17'inci Yüzyıl Kadı Sicillerine Göre Patrikler Bağlamında
Ermenilerin Hukuki Statüsü

*The Legal Status Of The Armenians In The Context Of The
Patriarchs According To The 17th Century Qadi Registers.....* 181-230

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**Dr. Ekrem Çetintürk**

Farklı Neviden Fikri İçtimanın Ceza Adaletine Zarar Veren
Sonuçlarına İlişkin Değerlendirmeler

*Evolutions On Consequences Of Conceptual Aggregation
Of Separate Offenses Which Causes Damage In The
Criminal Justice.....* 231-278

HAKEMSİZ MAKALELER
ARTICLES**Hâkim İlhami Güneş**

Markaya Tecavüz İle Suçlananın Savunmaları Ve Tescilli
Bir Hakka Dayanması

*Registration Argument And Other Defenses Of A
Trademark Infringer.....*279-311

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**ANAYASA HÜKÜMLERİ ÇERÇEVESİNDE CEZA
DAVALARINDA VİCDANİ KANAAT VE TEMYİZ
İNCELEMESİ**

***PERSONAL CONVICTION AND APPELLATE REVIEW IN
CRIMINAL CASES WITHIN FRAME OF CONSTITUTIONAL
PROVISIONS***

Doç. Dr. İbrahim ŞAHBAZ*

ÖZ

Bu çalışmanın konusu, ceza muhakemesi sonucunda verilen hükümlerdeki (kararlardaki) yargıcın vicdani kanaatinin Yargıtay tarafından incelenebilip incelenemeyeceğidir.

Çalışmanın amacı ise, Anayasa'nın 138/1. maddesinde, yargıçların anayasa, yasa ve hukuka uygun vicdani kanaatlerine göre hüküm vermeleri söz konusu olduğundan, bu hükmün temyiz mahkemesi yargıçlarına da hitap edip etmediğinin belirlenmesidir.

Bölge Adliye Mahkemelerinin faaliyete geçmesi nedeniyle, çalışmanın kapsamı biraz geniş tutulmuştur.

Çalışmanın yöntemi ise, anayasadaki bu düzenleme ile ilk derece mahkemelerince verilen kararlarda temel oluşturan, ispat, delil, maddi sorun, hukuki sorun, gerekçe ve vicdani kanaat kavramlarına açıklık getirerek uygulayıcıya katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: İspat, delil, delil değerlendirmesi, Yargıtay denetimi, vicdani kanaat, maddi denetim, hukuki denetim, adil yargılanma hakkı.

Makalenin Geliş Tarihi : 09/08/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 27/12/2018

* Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı, e-mail: sahbaz2002@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3409-3781>

ABSTRACT

The main subject of this article is whether penal judge's personal conviction in a Criminal Court Decision could be examined by the Court of Cassation.

In article 138/1 of the Turkish Constitution, it is stipulated that all Judges adjudicate according to their own personal conviction in accordance with Constitution, codes and law. So, the main purpose of mentioned article is to analyze this regulation's applicability to the Cassation Judges.

Since the Regional Courts of justice has begun their activities, the scope of the contribution has also been expanded.

The method of this study is contribute to the legal doctrine and all lawyers by clarifying the terms/concepts of evidence, proof, factual problem, judicial problem, justification and personal conviction.

Keywords: Evidence, Proof, Consideration of Proof, Cassation, Personal Conviction, Factual Examination, Judicial Examination, Right to a Fair Trial.

İKALE AKDİNİN İŞE İADE DAVALARINA ETKİSİ
EFFECT OF THE MUTUAL RESCISSION OF CONTRACT
REPLACEMENT LAWSUITS

Doç. Dr. Ertuğrul YUVALI*
Av. Burhan Mert ÖZARABACI**

ÖZ

İkale, kelime anlamı itibariyle pazarlığı bozma, hukuki bir durumu önceki haline geri getirme olarak adlandırılmaktadır. İkale kuramının İş Hukuku sistematığı içerisine girmesi Yargıtay'ın 1995 tarihi ve sonrasındaki kararları ile mümkün olmuştur. Yargıtay, işçi ve işverenin sözleşme özgürlüğü çerçevesinde iş akdini beraber sona erdirebileceklerini ortaya koymuştur. Karşılıklı olarak iş sözleşmesini sona erdirmeye yönelik yaptıkları sözleşme ise ikale akdini oluşturmaktadır. İkale akdi, tarafların karşılıklı olarak iş sözleşmesini sona erdirmesine neden olduğu ve dolayısıyla bir işveren feshi oluşturmadığı için iş güvencesi kapsamının dışında kalmaktadır. İşçinin, geçerli bir ikale akdinin ardından kanuni tanımı ile feshin geçersizliğinin tespiti, uygulamadaki tanımı ile işe iade davası ikame etmesi mümkün olmamaktadır.

İkale akdi her ne kadar sözleşme özgürlüğüne dayansa da İş Hukuku'nun işçiyi koruma ilkesi ve müdahaleci niteliği sebebi ile bir takım kurallara tabi tutulmuştur. Yargıtay, işçinin korunabilmesi adına ikale akdinin denetlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Yargıtay'ın denetim kriterlerine uymayan ikale akdinin geçerli olmayacağı dolayısıyla da işe iade davasına engel olmayacağı ifade edilmektedir. Mahkeme,

Makalenin Geliş Tarihi : 07/08/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 19/02/2019

* Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi İş ve Sosyal Güvenlik Hukuk Anabilim Dalı Başkanı, e-mail: eyuvali@erciyes.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7272-0897>

** Kocaeli Barosu Avukat & Uzlaştırmacı, e-mail: av.bmert@sivginozarabaci.av.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3106-597X>

ikale akdinin geçersizliğine kanaat getirirse iş akdinin sona ermesi işveren feshi olarak değerlendirilecek ve feshin geçerli olup olmadığı mahkemece takdir edilecektir.

Anahtar Kelimeler: İkale Akdi, Sözleşme Özgürlüğü, İş Güvencesi, İşe İade Davası, İkale Akdinin Etkisi.

ABSTRACT

Mutual Rescission Of Contract is termed as breaching the bargain or reinstatement of legal status. Mutual agreement has accepted in Turkish Labor Law by Supreme Court. Supreme Court has accepted mutual agreement since 1995. Supreme Court permitted workers and employers sign contract for ending the labor act. This contract named as the mutual agreement in labor law. Job security is not valid for mutual agreement because mutual agreement isn't a employer termination Therefore workers can not start the replacement lawsuits case after the valid mutual agreement.

Mutual agreement withstand contract freedom but Supreme Court decides some rules for mutual agreement valid. In Supreme Court opinion, labor law withstand worker protection principle and in some situations mutual agreement may cause worker rights. Therefore Supreme Court creates some control mechanism for mutual agreement. According to the doctrine and the Supreme Court, mutual agreement which is not suitable for Supreme Court rules is not valid. So if the mutual agreement is not suitable for Supreme Court rules, court will not accept mutual agreement. In such a case court must evaluate the employer termination.

Keywords: Mutual Agreement, Freedom of Contract, Job Security, Replacement Lawsuits, Mutual Rescission of Contract.

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**YARI BAŞKANLIK HÜKÛMET SİSTEMİ ÖRNEĞİ OLARAK;
FRANSA**

AS A SEMI-PRESIDENTIAL SYSTEM EXAMPLE, FRANCE

Dr. Mustafa ATALAN*

ÖZ

Hükûmet sistemlerinden biri olarak değerlendirilen yarı başkanlık sistemi, parlamenter sistem ve başkanlık sistemi arasında kalan ve dünyada pek çok ülkede uygulanan bir sistemdir.

Türkiye’de parlamenter sistem içerisinde yaşanmış olan sorunları çözmek adına farklı hükûmet sistemlerinin uygulanabilirliği analiz edilirken yarı başkanlık sisteminin de uygulanıp uygulanamayacağı tartışılmıştır.

Bu tartışmaların sonucunda Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemini getiren anayasa değişikliği 16 Nisan 2017 tarihinde yapılan referandumla kabul edilmiştir. Cumhurbaşkanı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi genel seçiminin birlikte yapıldığı 24 Haziran 2018 seçimleri sonrasında Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemi fiilen uygulamaya geçmiştir. Böylece, tartışmaların ekseni, hangi hükûmet sisteminin tercih edilmesi gerektiği konusundan, getirilen sistemin Türkiye için uygun olup olmadığı ve yeni hükûmet sisteminin ne gibi sonuçlar doğuracağı konusuna kaymıştır. Bundan sonraki süreçte de hükûmet sistemi tartışmalarının devam edeceği muhtemel olmakla birlikte, Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemine geçilmiş olması nedeniyle, yarı başkanlık sistemin, ülkemiz açısından uygulanma olanağı da zayıflamıştır.

Bu çalışmada; genel olarak demokratik hükûmet sistemleri, bu sistemlerin temel kaynağı olarak gösterilen kuvvetler ayrılığı ilkesi, yarı başkanlık sisteminin genel özellikleri, Fransa özelinde uygulanan bu sistemin ana noktaları, bu sistemde yasama, yürütme ve yargının genel yapılanması ile bu hükûmet sisteminin temelde diğer sistemler-

Makalenin Geliş Tarihi : 09/10/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 16/01/2019

* Yargıtay Tetkik Hakimi, e-mail: mustafaatalan@yargitay.gov.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6236-7981>

den farkları ve ülkemiz açısından değerlendirilmesi ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hükûmet sistemi; Yarı başkanlık hükûmet sistemi; Parlamenter hükûmet sistemi; Kuvvetler ayrılığı ilkesi; Demokratik yönetim sistemleri; Fransa hükûmet sistemi; Başkanlık sistemi;

ABSTRACT

Emerging as one of the systems of government, the semi-presidential system appears before us as a different system that is in a place between the parliamentary system and presidential system and applied worldwide.

While the applicability of different systems of government in order to solve the problems faced within the parliamentary system in Turkey was discussed, it was also evaluated whether the semi-presidential system could be applied or not, eventually, the Presidential System of Government was approved with the referendum held on the date of 16th April 2017, the Presidential System of Government came into effect actually after the elections of 24th June 2018 with the election of the President and the members of GNAT simultaneously, in this way, the semi-presidential system is out of question to be discussed in our country.

In this study, the democratic systems of government in general, the principle of separation of powers indicated as the primary source of these systems, the general characteristics of the semi-presidential system, the main points of the system applied specific to France, the general structuring of execution, legislation, and jurisdiction in this system, and the difference of this structuring from the other systems are discussed.

Keywords: Government systems, Semi-presidential government system, Parliamentary government system, Principle of separation of powers, Democratic management systems, France government system, Presidential system

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**17'İNCİ YÜZYIL KADI SİCİLLERİNE GÖRE PATRİKLER
BAĞLAMINDA ERMENİLERİN HUKUKİ STATÜSÜ*****THE LEGAL STATUS OF THE ARMENIANS IN THE CONTEXT
OF THE PATRIARCHS ACCORDING TO THE 17TH CENTURY
QADI REGISTERS***

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet KILINÇ*

ÖZ

Çalışmanın konusu 17'inci yüzyılda Osmanlı egemenliği altında bulunan Ermenilerin yönetiminin nasıl teşekkül ettiğini ortaya koymaktır. Başta şer'îye sicilleri olmak üzere arşiv belgelerine dayanarak patriklerin sahip oldukları veya olmadıkları yetki ve sorumlulukları bağlamında Ermenilerin hukuki statüleri incelenmiştir. Literatürün Millet Sistemi ve Ruhani İltizam Sistemi şeklinde ifade ettiği birbirinden farklı yönetim şekilleri, Ermeniler açısından incelenmiştir. Ermenilerin tüm uhrevi merkezlerinin Osmanlı egemenliğinde olduğu 17'inci yüzyılı endeks alması, konuyu Ermenilerin patriklerinin kendileri ile ve devlet ile olan ilişkileri açısından ele alması işbu çalışmayı diğer eserlerden ayırmaktadır. Çalışma ile varılan sonuçlar şu şekilde sıralanabilir: Anılan yüzyılda aynı anda Eçmiyazın, Kudüs ve İstanbul olmak üzere 3 adet patriğin mevcudiyeti kayıtlara yansımıştır. Her patriğin coğrafi açıdan yetki ve sorumlu olduğu yerler tek tek ayrıntılı bir şekilde beratlarında belirlenmiştir. Osmanlı egemenliği öncesinde birden fazla olan Ermeni ruhani merkezleri, Osmanlı otoritesinden sonra da varlıklarını sürdürmüştür. Osmanlı hakimiyeti altında çok başlı Ermeni ruhani merkezlerinin mevcut olmasının gerekçesi bu merkezlerin Osmanlı öncesinde de var olmuş olmalarıdır. Devlet, fetih

Makalenin Geliş Tarihi : 30/11/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 19/02/2019

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Tarihi ABD Öğretim Üyesi, Kobe Üniversitesi (Japonya) Kültürlerarası Çalışmalar Fakültesi Misafir Öğretim Üyesi,
e-mail: avahmetkilinc@gmail.com, akilinc@ybu.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8977-9588>

öncesine mümkün olduğunca dokunmayarak toplumsal meşruiyeti sağlamak istemiştir. Osmanlı idaresi İstanbul patriğini ön plana çıkarmaya çalışmış olsa da bu onu diğer kiliselerin üstüne çıkarmamıştır. Patrikler arasında *belesan yağın* dağıtımını örneğinde olduğu gibi uhrevi yetki ihtilafları olmuştur. Bu ihtilaflar Osmanlı idaresi tarafından çözümlenmiştir. Bu şekilde devletin Ermenilerin kendilerine karşı da olsa din ve vicdan hürriyetlerini korudukları görülmektedir. Beratlarda patriklerin yetki ve sorumluluklarının birbirinden farklı olduğu anlaşılmaktadır. Patrikler devletin himayesinde yetkilerini kullanmışlardır, ancak bu himaye aynı zamanda kendilerinin denetim aracı olmuştur. Patriklerin bu yüzyılda yetki alanları dahilinde düzeni sağlamada ve otoritelerini temin etmede zorlandıkları; bu zorlukları Osmanlı idaresi vesilesiyle aştıkları görülmektedir. Kayıtlar bu yüzyılda Ermenilerin daha çok ruhani iltizam sistemi ile yönetildiğine işaret etmektedir. Ancak Osmanlı idarecileri, sisteminin adı ve özelliklerinden ziyade Ermenilerin hem kendi aralarındaki münasebetlerinin hem de devlet ile olan ilişkilerinin karışıklıktan uzak olmasına odaklanmışlardır. Bunu yaparken de kendi içinde buldukları hukuki, siyasi ve mali konjonktürü göz önünde bulundurmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Belesan yağı, Ruhani İltizam Sistemi, Millet Sistemi, Eçmiyazin Patrikliği, Kiragoz, Kudüs Patrikliği, İstanbul Patrikliği, Eçmiyazin Patrikliği, Zimmi, Osmanlı, 17'inci Yüzyıl, Ermeni

ABSTRACT

The study tried to reveal how the administration of the Armenians under Ottoman rule was formed in the 17th century. The authorities and responsibilities of the patriarchs based on the archive documents, especially the Qadi records, were analyzed. The different forms of government, which the literature refers to as the “Millet system” and the “Spiritual İltizam system”, have been examined in terms of the Armenians. The study focused on 17th century, where all the Armenians’ ethereal centers are dominated by the Ottoman State. It emphasized the Armenian patriarchs’ relations with the mand the Ottoman State. These point of views distinguishes the study from other written studies on this topic. In the century, the presence of three patriarchs, including Eçmiyazin, Jerusalem and Istanbul, was seen in the archival records. The geographical authority and the places where

each of the patriarchs are responsible are determined in detail in their own Berat, decision of the Sultan's assignment. The Armenian Church was multi-headed in the pre-Ottoman period. It went on under Ottoman rule. The state wants to provide social legitimacy by not touching the situation pre-Ottoman as much as possible. Although the Ottoman administration tried to highlight the patriarchs of Istanbul, it did not put it on top of other churches. There have been conflicts of authority as in the example of the distribution of Belesan oil among the patriarchs. These disputes have been resolved by the Ottoman administration. The state prevents the freedom of religion and conscience, even against the Armenians themselves. The authorities and responsibilities of the Patriarchs are different from each other according to their own Berat. The patriarchs used their authority under the auspices of the State. But this logrolling has also been the instrument of supervision of themselves. In this century, it has been difficult for the patriarchs to maintain order within their jurisdiction and to ensure their authority. It is seen that they overcome these difficulties by support of the Ottoman administration. The records indicate that in this century, Armenians were governed by “spiritual Iltizam systems”. However, the State focused on the absence of problems among the Armenians themselves and the State, rather than the name and characteristics of the system. In doing so, they considered their own legal, political and financial conditions.

Keywords: Balsamine Oil, spiritual Iltizam system, millet system, patricance of Eçmiyazin, Kiragoz, patricality of Jerusalem, Patricality of Istanbul, Patricality of Eçmiyazin, Zimmi, Ottoman, 17th century, Armenian

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**FARKLI NEVİDEN FİKRİ İÇTİMANIN CEZA ADALETİNE
ZARAR VEREN SONUÇLARINA İLİŞKİN
DEĞERLENDİRMELER*****EVALUATIONS ON CONSEQUENCES OF CONCEPTUAL
AGGREGATION OF SEPARATE OFFENSES WHICH CAUSES
DAMAGE IN THE CRIMINAL JUSTICE*****Dr. Ekrem ÇETİNTÜRK¹****ÖZ**

Ceza adaletinin tesisi amacıyla, faile verilecek cezanın, fiilin haksızlık muhtevası ve failin kusuruyla orantılı olması gerekmektedir. Bu amaçla kabul edilen, içtima hükümleri bir kişinin, bir veya birden çok fiille ceza kanununun aynı hükmünü veya farklı hükümlerini bir veya birden çok ihlal etmesine rağmen birden çok suçtan değil, tek bir suçtan sorumlu tutulmasını sağlamaktadır. Ancak bu içtima hükümleri, bir taraftan failin, gereksiz ve kusurunu aşan şekilde cezalandırılmasını engellerken, diğer taraftan failin haksız bir yarar sağlamaması da önlemelidir. Ayrıca birden çok suçun tek suça dönüşmesi veya birden fazla suç için faile tek ceza verilmesi durumunda, ceza adaletinin mağdurların da haklarını koruması gerekmektedir. Ancak, farklı neviden fikri içtima, failin bir fiille birden fazla neticeli suçu (çifte netice) işlediği durumlarda, kişinin öngörerek sebebiyet verdiği bazı neticelerden ceza almasını engelleyerek, getirilme amacının tam tersine failin haksız bir yarar sağlamasına neden olmaktadır. Bu Makalede farklı neviden fikri içtima hükmünün hangi durumlarda ceza adaletini zedeleyici sonuçlara sebebiyet verdiği ve bu sonuçların önüne geçilmesi için yapılabilecek yasal değişiklikler ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: İçtima, Fikri İçtima, Farklı Nevinden Fikri İçtima, Ceza Adaleti.

Makalenin Geliş Tarihi : 14/12/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 19/02/2019

¹ Yargıtay 16. Ceza Dairesi Üyesi, e-mail: ecetinturk@adalet.gov.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8346-9319>

ABSTRACT

The punishment to be imposed on the offender has to be proportional to the injustice nature of the conduct and the fault of the offender for ensuring the criminal justice. Therefore, the accepted aggregation provisions ensures that, if the person has violated the same provision or different provisions of the criminal code once or more through one or more than one act, the individual is held to account for just one offense instead of more than one offense. However, while these aggregation provisions prevent the offenders to be sentenced unnecessarily and excessive of his fault, they also should prevent the offender to acquire an undue advantage. Moreover, in the event that more than one offense turn into just one offense or the offender is imposed only one penalty for more than one offense, the criminal justice is required to protect the rights of the victims. However, in the cases where the offender has committed one conduct but with more than one consequence (dual consequence), the conceptual aggregation of separate offenses prevents the person to be sentenced for some of the consequences which he has envisaged and caused and therefore gives rise for the offender to acquire an undue advantage contrary to its purpose of introduction. This article addresses in which situations the conceptual aggregation of separate offenses causes consequences damaging the criminal justice and the amendments of law which might be done for preventing such consequences.

Keywords: Aggregation, Conceptual Aggregation, Conceptual Aggregation of Separate Offenses, Criminal Justice.

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2019

**MARKAYA TECAVÜZ İLE SUÇLANANIN SAVUNMALARI
VE TESCİLLİ BİR HAKKA DAYANMASI**
**REGISTRATION ARGUMENT AND OTHER DEFENSES OF A
TRADEMARK INFRINGER**

İlhami GÜNEŞ*

ÖZ

Marka işletmelerin mal ve hizmetlerinin diğer işletmelere ait olanlardan ayırt edilmesini sağlayan işarettir. Sınai hak konusu olan ve tescille birlikte özel koruma imkanlarından yararlanmayı sağlayan marka, sahibinden izinsiz kullanıldığında marka hakkına tecavüz ve haksız rekabet söz konusu olur. Marka tescili, sahibine, tekelci nitelikte hak ve yetkiler sağlamaktadır. Marka sahibinden izin almaksızın markanın kullanılması, SMK 7 ve 29 maddeleri kapsamında haksız rekabet oluşturmakta; SMK m. 149’da yazılı talepler ileri sürülebilir. Tescilli önceki tarihli marka varken, fiili kullanımlar marka hakkına tecavüz oluşturduğu halde, fiili kullanıcının yeni tarihli bir marka tescili mevcut olabilmektedir. Tescil savunması içtihatlarla oluşmuş olup, Türk Marka Hukukunda sorunlu alanlardan biridir.

Marka hakkına ilişkin özel hükümler yanında temel hukuk ilkeleri dahi belirleyici olabilmektedir. 10.01.2017’de yürürlüğü başlayan SMK’da, kötünîyet hali, mülga 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname’den farklı olarak hükümsüzlük sebebi yapılmış; böylece Türk Marka Hukuku’nun AB hukuku ile uyumu artırılmıştır.

Bu yazıda markaya tecavüz ve koruma ile savunmalar ve özellikle tescilli hak kullanma savunması üzerinde durulacaktır.

Makalenin Geliş Tarihi : 01/12/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 27/12/2018

* İzmir Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi Hakimi,
e-mail: ilhamigunes@yahoo.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0983-1444>

Anahtar Kelimeler: marka ihlali, tescil savunması, markayı kullanmama, kötüniyet

ABSTRACT

Trademark is a sign, that enables distinguishing of the goods and services of one enterprise from the goods and services of others. As an industrial right, trademark provides a special protection upon its registration. Use of an identical or confusingly similar trademark without the consent of the owner shall be considered infringement and unfair competition. Trademark registration gives exclusive rights and powers to his owner. According to the Article 7 and 29 of Industrial Property Act, using trademark in the course of trade without the consent of the owner constitutes an infringement and unfair competition. A proprietor of a trademark whose rights infringed may apply to the court under article 149 of Industrial Property Act. Where an actual use of a prior registered trademark constitutes an infringement, we also come up with cases where the actual user has a relatively new trademark registration. One of the problematic topics in Turkish Trademark Law is the registration defense on the infringement cases seldomly encountered in case law.

In addition to the special provisions on trademark rights, the fundamental principles of law can as well prevail. Apart from Decree-Law no 556 Pertaining to the Protection of Trademarks, bad faith is one of the invalidation reasons under the Industrial Property Act. In this way, the level of compliance of Turkish Trademark Law with the EU Trademark Law has been increased.

In this work, we focus on the issues of trademark infringement, protection, and defenses, especially the defense pertaining to the use of a registered right.

Keywords: trademark infringement, registration defense, nonuse, badfaith